

I allas Facebookflöde

Grovskissade ansikten med slagkraftiga citat om svensk politik. Bilder med text du själv skulle kunna formulera, men kanske inte vågar, har de senaste åren spridit sig som en löpeld genom sociala medier. Prästen Kent Wisti ligger bakom bilderna.

En man med rakat huvud, tatueringar och en tjock guldring i örat kliver in genom dörren på det lilla kaféet i centrala Lund. Han ser ut som en pirat och hade det inte varit för espressomaskinen i bakgrunden hade det kunnat vara ett annat århundrade. Utseendet, tillsammans med hans karriär som vänsterorienterad satirtecknare, gör att det ligger nära till hands att kalla honom rebel-lisk, något Kent Wisti inte alls håller med om.

– Jag är verkligen ingen rebell i kyrkan. De flesta är som jag. Det är i så fall de som är konservativa som anses vara rebeller, säger han.

PRECIS SOM MÅNGA andra barn älskade Kent Wisti att rita och måla. Men till skillnad från de flesta andra slutade han aldrig, inte ens när han kom upp i tonåren och andra intressen pockade på uppmärksamhet.

– Alla barn har en kreativitet och ett konstnärskap. En del av oss slutar med det, andra inte. Jag gjorde det inte. Steget till att inkludera även satir i sitt konstnärskap tog han inte förrän för tre, fyra år sedan. Av en slump laddade han ner en app som kunde lägga till text i bilder. Snart började han dela dem på Facebook – gillningarna och delningarna kom direkt.

– Satiren har enorma fördelar då den tvingar oss att se saker ur olika

perspektiv. Upplägget är att skildra och förvrida proportionerna, det finns en lekfullhet som saknas i de politiska debatterna.

Med tanke på antalet bilder, ibland fyra på en dag, kan man tro att Kent Wisti inte gör annat än att lusläsa dagstidningar och kolla Twitter efter nyheter, men så är inte fallet. Oftast räcker det med att han ögnar igenom en rubrik och ingress så har han nästa bilds uppslag.

– Folk säger så mycket hela tiden. Det finns mängder med oneliners och efter ett tag lär man sig att vrida och vända på saker. De första åren var jag verkligen inte bra, det var faktiskt pinsamt. Men jag har lärt mig att uttrycka mig med tiden.

TANKEN PÅ ATT bli präst föddes när Kent Wisti var runt fyra år gammal och i mellanstadiet bestämde han sig för att gå med i Pingskyrkan. Eftersom församlingen ansågs vara lite suspekt i hembyn Älmhult blev han i stället placerad i kyrkans barnkör. Som tolvåring blev han samhällsengagerad och gick med i ssu, men när han kom upp på distriktsnivå tröttnade han och började i stället på konstskola i Göteborg. Tron löpte dock hela tiden parallellt med både politik och konst och som 25-åring började han studera till präst i Lund.

Som satirtecknare får Kent Wisti

utlopp för den politiska låga som alltid funnits där. Passionen märks inte minst när det rådande politiska läget kommer på tal.

– Just nu är det en polarisering som är bedrövlig, läskig och oroväckande. Det finns ingen plats för humor i politiken. Allt handlar bara om medvetna eller omedvetna positioneringar – antingen är man värsta pk-kommunisten eller nazist.

Ett parti som upprört honom särskilt mycket är Kristdemokraterna.

– Det är väldigt få präster som röstar på KD. Det som de kallar för kristna värderingar är värdekonserveratism och har inte så mycket med kristendomen att göra.

Till skillnad från många andra som använder sociala medier har Kent Wisti inte drabbats av nåthet. Den lilla kritik han får brukar dessutom vara både artig och välmenande.

– Det är klart att det finns folk som tycker att jag är helt flängd i huvudet, men de är överlag väldigt få.

Att han blivit förskonad från hat-

FAKTA

Namn: Kent Wisti.

Ålder: 45 år.

Bor: Lund.

Gör: Präst vid Universitetskyrkan vid Malmö högskola.

Aktuell med: Boken »I det här jävla landet«.

Förebild: »Jag tycker om när det finns en själslig och existentiell grund. Liv Strömquist, Nina Hemmingsson och Jan Stenmark är fantastiska«.

mejl och mordhot tror han beror på att han som vit, heterosexuell medelklassman, har »alla rätt«.

– Samhället är byggt på sådana som mig och jag förväntas uttrycka mina åsikter. Det hade varit värre om jag var till exempel kvinna, utlänning eller homosexuell.

Kändisskapet som kommer med de populära bilderna tar han med en nypa salt. Han är väl medveten om att allt kan vara borta i morgon.

– Drivkraften att synas försvann för fem, sex år sedan. Det viktigaste just nu är att ha kul och göra något bra av det. Mediedramaturgin skapar lätt en hajp, men jag förstår att det kan vara borta i morgon. Och det är helt okej.

Med det möjligen tillfälliga kändisskapet kommer även ansvar för att vårda yttrandefriheten och rätten att kunna skämta om allt.

– Satir är ett vapen och det finns inga tabuområden. Jag tycker att det finns ett egenvärde att dra ner byxorna på makten. För en del kanske det gör ont, men så måste det få vara. Satir handlar mycket om självbild och hur väl en person bottnar i sig själv.

FÖRUTOM EN ALDRIG sinande ström av bilder på sociala medier – och en bild i varje nummer av Tiden – är Kent Wisti aktuell med boken *I det här jävla landet*, där han samlat över tusen av sina teckningar. Bilderna föreställer nästan alltid ett grovskissat mansansikte bredvid slagkraftiga formuleringar som för det mesta är tydligt politiska, men också finurligt skojfriska.

När vi träffas är Kent Wisti nyss hemkommen från Bokmässan i Göte-

Wisti gör succé på nätet med sina bilder. »Kan jag hjälpa till att odla ett hopp, en tröst, så är jag jätteglad«, säger han.

borg där han träffat många av sina fans. En person berättade till exempel att satirikerns bilder räddat livet på honom.

– Det är fint att vara ett redskap för någon. Kan jag hjälpa till att odla ett hopp, en tröst så är jag jätteglad.

Även om Wisti ändå får sägas ha bra koll på svensk politik vill han inte sia om hur det kommer att gå i riksdagsvalet om två år. I stället ligger fokus på kyrkovalet nästa höst.

– Kyrkan har blivit ett slagfält för andra krafter. Sverigedemokraterna lyckades ganska väl i förra kyrkovalet och troligtvis kommer de att stärka sina positioner ännu mer i nästa val.

Oavsett hur det går menar han att

– Svenska värderingar? Ja, det är ju typ Martin Luther King, Gandhi, Rousseau, den tjoce i bröderna Cartwright och Jesus.

hoppet måste bestå.

– Släpper vi det kan siste man släcka lampan. Då är det kört. Jag tror det var Olof Lagercrantz som sa: »Jag är pessimist, men lever som en optimist«.

Izabella Rosengren är frilansjournalist